

[Holstein.]

glemme, at „vi“ var jo overordentlig uenige baade om, hvordan „vi“ skulde stille os til Kriseforliget og om, hvordan „vi“ skulde stille os til det, der nu er sket her. Der var meget stor Uenighed. Andet skal jeg ikke sige, men jeg ved meget mere. Nu kan jeg jo ikke længer ekskluderes for at røbe Partihemmeligheder som i 1922, men saa meget kan jeg maaske sige, og saa meget tør jeg sige, uden at Partiet føler sig opfordret til at begynde en frisk i Aarhus.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger af militær Art til det ærede Medlem. Han mente, at jeg, som har været saa ivrig Modstander og stadig er det af Artilleriskibene — og det ærede Medlem ved, at et af de væsentligste Punkter, hvor jeg tog Forbehold og reserverede mig min Stilling til det konservative Forslag, var netop med Hensyn til Marinens organisatoriske Opbygning og navnlig med Hensyn til Artilleriskibene —, i det mindste burde have taget Forbehold overfor den foreslaaede Hærorning, fordi der ikke er det langtrækkende motoriserede Artillerikorps, som jeg har ønsket, og som vi havde i vort Forslag.

Jeg vil dertil sige, at det er jo ikke umuligt at erstatte en Del af det lette Feltartilleri — og Hærladelsen har jo Tilladelse til det — med det langtrækkende, motoriserede Artilleri, det er ikke umuligt. Selvfølgelig saa jeg hellere, at man ved Siden af Feltartilleri med tunge og lette Afdelinger havde haft et særligt motoriseret Artillerikorps; men jeg vil blot udtale, at det ikke er umuligt at naa en ikke ringe Del af det, jeg har ønsket, og jeg mener, det vil være det rigtige, ved en saadan delvis Omlægning.

Naar det ærede Medlem dernæst siger, at jeg, som jo ogsaa har været hans Meningsfælle i Spørgsmaalet om Luftværnets Betydning, aldeles ikke har omtalt Luftværnet i Forbindelse med det nu indgaaede Militærforlig, saa vil jeg dertil sige, at det har jeg indirekte derved, at jeg har hævdet, at Militærforliget paa alle Omraader, undtagen for Hærens Vedkommende, hvor det er en positiv Forbedring, som baade den ansvarlige Sagkundskab og „Jyllandsposten“'s militære Medarbejder, de Konservatives tidligere betroede militære Medarbejder, da vi udarbejdede vore Forslag, har erkendt, opretholder i alt væsentligt status quo. Jeg vil endda sige, at for Luftværnets Vedkommende er det nye Forslag en Forbedring fra det, vi har i Øjeblikket. Forholdet er det, at Hæren i Øjeblikket har 46 Flyvemaskiner,

deraf er 7 Skolemaskiner, 4, hvad man kalder Overgangsmaskiner, og saa er der til reel feltmæssig Brug 4 Jagere og 31 Rekognosceringsmaskiner, og Flaaden har i Øjeblikket 15 Henckel Rekognosceringsmaskiner og 10 Dancock Jagere, som er forældede, og 3 Skolemaskiner. Efter de foreliggende Forslag skal Hæren have 100 Flyvemaskiner, der altsaa kan lægges om, hvordan man vil, fra Jagere til Rekognosceringsmaskiner, det er tilladt efter Loven. Og Flaaden skal have en Rekognosceringsflotille paa 9 Maskiner og en Jagerflotille paa 9 Maskiner foruden Skolemaskinerne. Jeg kan ærlig talt ikke se, at det for Luftværnets Vedkommende er en Forringelse mod, hvad der faktisk er i Øjeblikket efter 1922-Ordningsen.

Og for selve Flaadens og Skibenes Vedkommende er Forholdet i Virkeligheden ganske det samme. At opretholde Artilleriskibe, der er beregnet paa 20 Aar, og som i Minimum koster 12 Mill. Kr. Stykket i Bygning, og hvis Vedligeholdelse og Udrustning beløber sig til en lille Million Kroner aarlig, er dog virkelig, hvis man regner, at der skal udrustes to om Sommeren, ganske økonomisk uoverkommeligt og militærteknisk absurd. Jeg kan ikke se bedre.

Dernæst vil jeg til den højtærede Forsvarsminister sige, at han skulde være meget forsigtig med at tale belærende om Uklarhed i denne Sag. Naar man som Forsvarsminister først har forelagt i 1924—25 Socialdemokratiets Afrustningsforslag til et Beløb af 12 Mill. Kr. og derpaa som Forsvarsminister i det andet Ministerium Stauding har forelagt det radikale Afrustningsforslag, der er 10 Mill. Kr. dyrere, og som af den højtærede Ministers Kollega, Undervisningsministeren, i Hovedbladet „Social-Demokraten“ — glem det aldrig — er blevet karakteriseret som hverken Fugl eller Fisk og som en halv Indrømmelse til Sandheden og en halv Indrømmelse til Vanviddet, naar man har paataget sig Ansvaret med faa Aars Mellemrum for begge disse Spring og derefter nu forelægger et Militærforlig til 35½ Mill. Kr., skal man være meget varsom med at tale om Uklarhed med Hensyn til Standpunkter i denne Sag.

Først at gaa 10 Mill. Kr. op fra det, man anser for rigtigt og forsvarligt, for at faa en taktisk Alliance med de Radikale og derefter gaa 14 Millioner op, det bliver i alt 24 Mill. Kr. op fra det, man oprindeligt har anset for rigtigt, forsvarligt og fornuftigt — i Modsætning til de Radikales Forslag, og hvad de borgerlige Partier vilde — for at faa de borgerlige Partier til at gaa 6 Mill. Kr. ned, tør jeg nok sige er en ejendommelig